



16. juni 2011

Supplerende samlenotat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) den 20. juni 2011

Der fremsendes dokumenter vedrørende følgende markerede dagsordenspunkter, som skønnes at vedrøre Erhvervsudvalgets ansvarsområde:

- 1) Forslag til revision af direktiv om indskydergarantiordninger Side 3
 - *Generel indstilling*
 - KOM(2010) 368, KOM(2010) 369*

- 2) Forordning om regulering af handel med finansielle derivater
 - *Generel indstilling*
 - KOM(2010) 484*

- 3) Forordning om tekniske krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro mv. (migration til SEPA)
 - *Generel indstilling*
 - KOM(2010) 775*

- 4) Bankstresstest Udgår
 - *Orienterende debat*
 - KOM-dokument foreligger ikke*

- 5) EIB's eksterne lånemandat 2007-2013 -- midtvejsevaluering
 - *Politisk drøftelse*
 - KOM(2010) 173, KOM(2010) 174*

- 6) Omnibus II Udgår
 - *Tidlig forelæggelse (sagen er ikke på dagsordenen for ECOFIN den 20. juni 2011)*
 - KOM(2011) 08*

- 7) Meddelelse fra Kommissionen vedr. effektiv kvalitetsstyring inden for europæiske statistikker
 - *Rådskonklusioner*
 - KOM(2011) 211*

- 8) Styrket økonomisk samarbejde – dialogforhandlinger
 - *Opdatering af generel indstilling*
 - KOM(2010) 522, KOM(2010) 523, KOM(2010) 524, KOM(2010) 525, KOM(2010) 526, KOM(2010) 527*

- 9) Europæisk Semester

- Rådsudtalelser og rådsanbefalinger vedr. medlemslandenes stabilitets- og konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer
SEK(2011) 801-828

10) Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning

- Rapport til Rådet/Rådskonklusioner
KOM-dokument foreligger ikke

Dagsordenspunkt 1: Revision af direktiv om indskudsgarantiordninger

Resumé

Kommissionens forslag til revision af indskudsgarantidirektivet skal gennemføre tilpasninger og harmoniseringer ift. det eksisterende direktiv (2009/14/EF og tidl. 94/19/EF), herunder vedr. dækning finansiering mv. Formandskabet vil søge at opnå politisk enighed på ECOFIN den 20. juni 2011 om et kompromis forud for forhandlinger med Europa-Parlamentet.

Nedenstående er udarbejdet på baggrund af Kommissionens forslag KOM(2010) 368 og formandskabets kompromistekst den 14. juni 2011 og giver et prioriteret uddrag af sagen.

KOM(2010) 368

Baggrund

Som opfølgning på den finansielle krise og den efterfølgende justering af dækningsniveau og udbetalingsfrist i 2009 i indskudsgarantiordningen (direktiv 94/19/EF som ændret ved direktiv 2009/14/EF om indskudsgarantiordninger), foreslår Kommissionen yderligere justeringer og harmoniseringer ift. dækning, finansiering mv. Ændringerne har bl.a. til hensigt at sikre lige konkurrencevilkår for finansielle institutter i EU og sikre en effektiv beskyttelse af indskyderne. Kommissionen fremsatte sit forslag den 12. juli 2010.

Forslaget skal ses i relation til Kommissionens kommende initiativer ift. europæiske rammer om krisestyring, etablering af afviklingsfonde og beskatning af banker generelt. Der foreligger endnu ikke konkrete forslag på disse områder.

Indhold

Formandskabets kompromisforslag af den 14. juni 2011 på basis af Kommissionens forslag til revision af indskudsgarantiordninger indebærer i et prioriteret uddrag følgende:

Dækning¹

Med forslaget fastsættes beløbsgrænsen for dækkede indlån pr. person eller virksomhed pr. pengeinstitut i nationale indskydergarantiordninger til EUR 100.000. Det eksisterende direktiv (2009/14/EF) indebærer en minimumsdækning på EUR 50.000, og at beløbsgrænsen for dækkede indlån senest den 31. december 2010 skal fastsættes til EUR 100.000. Forslaget indebærer således en videreførelse af den nuværende beløbsgrænse på EUR 100.000.

Med forslaget vil medlemslandene fortsat have mulighed for at tilbyde dækning for højere beløb fsva. transaktioner i forbindelse med bolighandler og indlån, der er tilknyttet pensioner mv. eller i øvrigt opfylder andre sociale formål. For boligtransaktioner dækkes kun indsættelser af mindre end 12 måneders varighed. Der kan med forslaget ikke tilbydes fuld dækning for børneopsparinger og advokaters

¹ Der skelnes mellem dækningsberettigede indlån og dækkede indlån. Med dækningsberettigede indlån menes der de indlån, som er omfattet af indskydergarantiordningen, mens der med dækkede indlån menes den del af de dækningsberettigede indlån, som ligger inden for dækningsgarantien.

klientkonti (som anvendes til advokaters forvaltning af midler betroet dem af deres klienter). Disse indskud vil henhøre under den generelle indskydergaranti.

Definitionen af indlån præciseres, således at kun fordringer, hvor indskyderen har krav på at få det fulde beløb tilbagebetalt, kan anses for at være indlån med dækning. Strukturerede indlån, obligationer mv. falder uden for indlån, men vil være omfattet af direktivet om investorgarantiordninger, der dog alene beskytter investoren mod tab som følge af svig, administrative forsømmelser eller driftsfejl. Det præciseres, at indlån i al fremmed valuta er omfattet af dækning.

Det præciseres, at indskud fra ikke-finansielle virksomheder er omfattet af dækning. Indskud, der udelukkes fra dækning, harmoniseres yderligere, og listen over indskud, der efter nationale regler kan udelukkes fra dækning, bortfalder. Herved bortfalder eksempelvis medlemslandenes mulighed for at udelukke dækning af indskud fra et pengeinstituts direktører, bestyrelsesmedlemmer og disses pårørende. Praksis med ikke at yde dækning for indskud og midler tilhørende andre finansielle institutter, der er tilsluttet garantiordningen, udvides til også at omfatte realkreditinstitutter, finansieringsinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsselskaber, forsikringselskaber, investeringsforeninger, firmapensionskasser mv. Dækning af indskud fra lokale og regionale myndigheder, som i dag er omfattet, udelukkes også.

Fastsættelse af de beløb, der kan tilbagebetales (modregning)

Formandskabets kompromisforslag lægger op til, at medlemslandene i et vist omfang kan beslutte at tage højde for og modregne indskyderes eventuelle forpligtigelser over for det pågældende pengeinstitut ved beregning af tilbagebetalingspligtigt beløb. Dette forudsætter, at forpligtigelserne er forfaldne på det tidspunkt, hvor indlån bliver indisponible, samt at modregning er mulig i henhold til kontrakten mellem pengeinstitut og indskyder. Beregning af dækningsniveau sker derfor som udgangspunkt ifølge forslaget efter et bruttoprincip. Formandskabets kompromistekst tilføjer en pligt til at underrette indskydere, hvis deres forpligtigelser over for instituttet tages i betragtning ved beregning af tilbagebetalingspligtigt beløb.

Finansiering og risikobaserede bidrag

Drøftelserne i forhandlingerne om forslaget til revision af indskydergarantidirektivet har primært vedrørt finansieringen af indskudsgarantiordninger. Ifølge det seneste kompromisforslag, vil de nationale ordningers ex-ante formuer ved udgangen af 2027 skulle svare til et målniveau på mindst 0,5 pct. af dækkede indskud (dvs. de samlede dækkede indskud pr. person eller virksomhed pr. pengeinstitut), hvor ordningernes formuer fortsat finansieres af medlemmerne selv. Der lægges endvidere op til, at 10 pct. af målniveauet på mindst 0,5 pct. (dvs. 0,05 pct.) af de dækkede indlån kan bestå af uigenkaldelige betalingsforpligtigelser for ordningens medlemmer, dvs. fordringer, som ikke er indsat i ordningen på forhånd, men som er bakket op af finansielle sikkerheder, øremærket til ordningerne, og som kan kaldes på anfordring med kort varsel. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) får til opgave at fastlægge retningslinjer for anvendelse af disse betalingsforpligtigelser.

Såfremt en ordnings midler er utilstrækkelige, skal ordningens medlemmer indbetale ekstraordinære bidrag ikke overstigende 0,5 pct. af deres dækkede indlån inden for et regnskabsår. Indskydergarantiordningen kan ifølge kompromisforslaget kræve højere bidrag i ekstraordinære tilfælde med samtykke fra den kompetente tilsynsmyndighed.

Det foreslås, at bidraget fra de enkelte pengeinstitutter gøres delvist risikobaseret, således at bidragene til ordningens opbygning fordeles ud fra de individuelle pengeinstitutters risikoprofil. Det foreslås, at pengeinstitutter med høj risikoprofil kan bidrage op til 2 gange det almindelige instituts bidrag, mens pengeinstitutter med lav risikoprofil bidrager med mindst 50 procent af normen. Der foreslås ingen konkret model for opgørelse af pengeinstitutters risikoprofil, men EBA får til opgave at fastlægge retningslinjer herom.

Indskudsordningers placeringer af formue

Der foreslås, at indskydergarantiordningernes formuemidler bl.a. kan placeres i omsættelige aktiver med lav risiko, jf. bestemmelser i kapitalkravsdirektivet, dvs. gældsinstrumenter udstedt af centralregeringer med god rating samt gældsinstrumenter (som realkreditobligationer) udstedt af kreditinstitutter, som ikke vægter højere end 50 pct. i beregningen af risikovægtede aktiver. Kompromisforslaget indebærer, at medlemslandene kan tillade deres ordninger at tilbyde lån til andre ordninger.

Udbetalingsfrist

Der foreslås, at udbetalingsfristen fastholdes på 20 hverdage fra det tidspunkt, hvor indskyderne er blevet afskåret fra adgangen til deres indskud, som i det gældende direktiv. Ordningerne og pengeinstitutterne skal have adgang til at udveksle nødvendige fortrolige oplysninger, således at dækningen udbetales så smidigt som praktisk muligt.

Sammentænkning med andre krisehåndteringsløsninger

Der foreslås, at medlemslande kan anvende indskudsgarantiordninger til brug for forebyggende tiltag, krisehåndtering og afvikling. Det forudsættes dog, at omkostningerne til sådanne formål, hvis disse er højere end til udbetaling af dækkede indskud, indbetales øjeblikkeligt af medlemmerne af ordningen.

Grænseoverskridende samarbejde

Kompromisforslaget præciserer rammerne for det grænseoverskridende samarbejde mellem nationale indskydergarantiordninger. Kompromisforslaget ændrer ikke ved, men præciserer, at ordningen i det land hvori det pågældende pengeinstituts filial geografisk driver virksomhed (værtlandet), vil skulle forestå kontakten, herunder udbetaling og informationsudveksling til indskydere fra en filial tilhørende et pengeinstitut, hvor moderselskabet er beliggende i et andet land (hjemlandet). Således skal værtlands indskydergarantiordning fungere som kontaktpunkt for alle indskydere i det pågældende land, uanset om de er kunder i indenlandske banker eller i filialer af udenlandske banker. Kompromisforslaget præciserer, at værtlandsordningen foretager udbetaling i overensstemmelse med hjemlandets ordning, herunder at værtlandsordningen ikke bærer noget ansvar med

hensyn til fastsættelsen af udbetalingsbeløb eller til gennemførelsen af udbetalinger. Kompromisforslaget præciserer, at hjemlandsordningen skal tilvejebringe den nødvendige finansiering forud for udbetaling, og skal kompensere for afholdte omkostninger i værtslandet.

Institutters udtræden af en ordning for at indtræde i anden ordning

Kompromisforslaget foreslår, at der sker overførsel af indbetalt bidrag mellem ordningerne i forskellige lande, når institutter udtræder og ophører med at være medlem af en ordning for at indtræde i dækning i et andet lands ordning. Kompromisteksten foreslår overførsel af de seneste 12 måneders bidrag i stedet for 6 måneders bidrag i Kommissionens oprindelige forslag. Kompromisforslaget udelukker muligheden for, at et indbetalt bidrag kan godtgøres direkte til det enkelte institut (dvs. et indbetalt bidrag kan kun overføres til andre ordninger men ikke tilbagebetales).

Hjemmelsgrundlag

Forslaget er baseret på artikel 53, stk. 1 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) og er omfattet af den almindelige lovgivningsprocedure.

Nærhedsprincippet

Kommissionen finder, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Kommissionen vurderer, at målene med de foreslåede foranstaltninger ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor bedre kan gennemføres på EU-niveau. Kommissionen vurderer, at dets bestemmelser ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå de fastsatte mål. Der er endvidere tale om et direktiv, der ændrer i det gældende direktiv på området.

Regeringens foreløbige vurdering er, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Folketingets Europaudvalg afgav i oktober 2010 en begrundet udtalelse om, at man finder, at etableringen af en gensidig lånefacilitet mellem indskudsgarantiordningerne i de forskellige medlemslande var i strid med nærhedsprincippet. Dette forslag er nu helt fjernet fra formandskabets kompromisforslag. Indskydergarantiordningerne vil imidlertid frivilligt kunne vælge at udlåne midler til andre landes indskydergarantiordninger.

Europa-Parlamentets udtalelser

Forslaget er fremsendt til Europa-Parlamentet. Plenarforsamlingen forventes at stemme den 4. juli 2011.

Europa-Parlamentet Økonomi- og Valutaudvalg (ECON) stemte den 24. maj om sagen. Udvalget stemte for at opretholde en beløbsgrænse for dækkede indlån pr. person eller virksomhed pr. bank i nationale ordninger på indtil EUR 100.000, men valgte at give medlemsstaterne mere spillerum ift., hvordan de indretter deres

ordninger, herunder med hensyn til ordningernes mulighed for at deltage i krisehåndtering som led i forebyggende og støttende foranstaltninger.

Udvalget finder, at ordningerne skal være fuldt finansieret inden for 15 år i stedet for som foreslået af Kommissionen 10 år (inden den 31. december 2020).

Udvalget stemte for at afkorte udbetalinger fra indskydergarantiordningerne til 5 arbejdsdage fra 2017. Indtil da kan medlemslandene bevare deres nuværende 20 dags frist.

Udvalget stemte for at opbygge en ex-ante formue i ordningerne svarende til 1,5 pct. af dækningsberettigede indlån, hvor formandskabets seneste kompromisforslag lægger op til en ex-ante formue på mindst 0,5 pct. af dækkede indlån.

Udvalget stemte for, at banker skal oplyse indskyderne i tilfælde af, at deres indskud ikke er garanteret af en indskudsgarantiordning, og indskyderne skal tilbydes en chance at trække deres penge ud uden nogen sanktioner, herunder at indskyderne gennem deres kontoudtog bliver informeret direkte om, hvordan de er beskyttet. Udvalgets udkast til betænkning forelå den 28. februar 2011.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Direktivforslagets område er reguleret i lov om en garantifond for indskydere og investorer med tilhørende bekendtgørelse (LBK nr. 133).

Medlemmerne af indskydergarantiordningen fastlægger deres bidrag i en bidragsopgørelse. Grundlaget for fordelingen af medlemmernes bidrag er medlemmernes respektive andel af bidragsopgørelsen. Medlemmernes andele beregnes med udgangspunkt i pengeinstitutternes dækkede netto-indskud, dækkede kontante midler og dækkede værdipapirer (dækkede aktiver). Der vil med forslaget være behov for at tilpasse garantifondens regler for tilbagebetaling af bidrag, herunder ved ændring af forretningsomfang. Man kan for eksempel tænke sig situationen, hvor et pengeinstitut omdannes til en filial af et udenlandsk pengeinstitut, eller at et institut reducerer sine forretningsaktiviteter. Efter gældende regler tilbagebetales institutterne i disse situationer efterfølgende den andel af deres bidrag til ordningens formue, som ikke er anvendt. Forslaget lægger op til, at hvis et pengeinstitut i et land ændrer sin selskabskonstruktion og eksempelvis gør et selvstændigt datterpengeinstitut i værtslandet til en filial i moderselskabet, og dermed udtræder af garantiordningen i værtslandet for at indtræde i ordningen i hjemlandet, så godtgør værtslandets garantiordning hjemlandets garantiordning, med hvad der svarer til 12 måneders betalte bidrag. Forslaget rummer derimod ikke mulighed for at en ordning kan tilbagebetale bidrag til et pengeinstitut, der eksempelvis frasælger betydelige forretningsområder.

Bestemmelser om dækningsberettigede indlån skal tilpasses. Indestående på advokaters klientkonti falder uden for definitionen, og den nuværende praksis med fuld dækning kan således ikke fortsætte.

Indskud og midler tilhørende det pågældende instituts direktører og bestyrelsesmedlemmer eller selskaber, som indgår i koncernen med det pågældende institut, er i dag ikke omfattet af dækning. Med forslaget vil sådanne midler fremover være dækket.

Indskydergarantifonden dækker i dag nettoindskud, hvilket er i overensstemmelse med principperne i dansk konkurslovgivning. Kompromisforslaget lægger op til en delvis dækning af bruttoindskud. Det foreslås således, at kun forfaldne ydelser på tidspunktet for bankens sammenbrud kan modregnes i indlån. Det betyder, at nettodækning fortsat kan ske i det omfang, modregning er muligt ifølge de bestemmelser, der gælder ifølge kontrakten mellem banken og indskyderen. Fremadrettet skal det derfor fremgå af kontrakten mellem banken og indskyderen, at indskyderens gæld forfalder til betaling ved bankens default (svarende til de change of control-bestemmelser som allerede idag ses i større låneaftaler). Med forslaget skal bestemmelser om ordningens adgang til modregning af forpligtelser i kunders indlån derfor tilpasses. Dermed vil garantiordningerne i nogle tilfælde kunne afvige fra principperne i konkursloven.

Bestemmelser om ordningens formue og fastsættelse af bidrag skal tilpasses forslaget. Ifølge kompromisforslaget skal ordningens ex-ante formue svare til et mål-niveau på mindst 0,5 pct. af de dækkede indlån. Der skal også indføres mulighed for, at Finanstilsynet eller indskydergarantifonden kortvarigt kan nedsætte bidragene til ordningen for enkelte institutter, hvis betaling af bidrag medfører, at et institut kommer i nød. Fastsættelse af de individuelle bidrag gøres risikobaseret. I tillæg til spørgsmålet om ordningernes formue og fastsættelse af bidrag skal der findes en national løsning på, hvordan finansieringen af bidrag til dækning af særlige indlån m.m., som dækkes fuldt ud, skal foregå, da finansiering heraf ikke er omfattet af EU bestemmelser om ordningens finansiering og fastsættelse af bidrag.

Bestemmelser om ordningens funktion skal tilpasses. Ifølge forslaget kan ordningen medvirke til krisehåndtering, såfremt en sådan løsning er mindre omkostningsfyldt end at lade instituttet gå konkurs og udbetale indskyderdækning. Det undersøges aktuelt, om den nye danske medgiftsordning (vedr. ordningen for håndtering af nødlidende pengeinstitutter (Bankpakke 3), og som skal fremme muligheden for private løsninger til håndtering af nødlidende pengeinstitutter) i sin helhed kan rummes indenfor de nye rammer.

Der skal indføres nye bestemmelser, således at ordningen kan fungere som kontakt- og udbetalingsagent for andre landes ordninger i tilfælde af, at indskydere i Danmark kommer i klemme som følge af, at et udenlandsk pengeinstitut, der har en filial her i landet, bliver nødlidende.

Der skal indføres nye bestemmelser, således at medlemslandene rapporterer til EBA om udviklingen i beløb for dækningsberettigede indlån og dækkede indlån og ordningens formue. Oplysningerne skal være godkendt af Finanstilsynet.

Der vil, som følge af den totalharmonisering af beløbsgrænser på EUR 100.000, som forslaget indebærer, skulle justeres i reglerne om supplerende dækning for udenlandske filialer. Udenlandske filialer i Danmark med hjemsted i EU-lande eller lande, som EU har indgået aftale med, kan i dag tilslutte sig den danske ordning som supplement til hjemlandets garantiordning, hvis den danske ordning er mere gunstig end hjemlandets ordning.

Der skal indføres nye regler om ordningernes placering af midler.

Bestemmelserne om forbrugerinformation skal præciseres. Institutterne får bl.a. pligt til at oplyse forbrugerne om ikke-garanterede indlån. Hertil kommer indførelse af et informationsskema, som forbrugere skal underskrive ved oprettelse af nye indlånskonti.

Statsfinansielle konsekvenser

Formålet med forslaget er bl.a. at sikre en effektiv dækning af indskyderne, og således mindske sandsynligheden for negative statsfinansielle konsekvenser af konkurser i pengeinstitutter mv. Udgifter til indskydergarantiordningen dækkes af institutterne. Et eventuelt behov for øget tilsynsindsats fra Finanstilsynet overfor indskydergarantiordningen vil skulle dækkes af den finansielle sektor i overensstemmelse med normal praksis for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Kommissionen har i forbindelse med direktivforslaget fremlagt en konsekvensanalyse. Kommissionen vurderer overordnet set, at tilliden til banksystemerne vil blive væsentligt forøget med højere dækning, hurtigere udbetalinger og sundere finansiering af ordningerne. Kommissionen vurderer, at disse forbedringer vil kunne bidrage positivt til den finansielle stabilitet. Dette indebærer omvendt højere bidrag fra sektoren.

Kommissionen skønner, at henholdsvis 95 procent af indskyderne og 72 procent af de dækningsberettigede indlån i EU vil være fuldt dækket, såfremt dækningsbeløbet fastsættes til EUR 100.000. I Danmark skønnes, at henholdsvis 81 procent af indskyderne og 63 procent af de dækningsberettigede indlån vil være fuldt dækket, såfremt dækningsbeløbet fastsættes til EUR 100.000.

Hvis pengeinstitutterne overvælter de øgede bidrag til indskydergarantiordninger fuldt ud på indskyderne, skønner Kommissionen, at indskyderne vil få reduceret deres renteindtægter med mindre end 0,1 procent i gennemsnit eller hvad der svarer til ca. 50 DKK årligt i gebyrer.

I Danmark må sektorens bidrag i opbygningsperioden forventes at blive højere end EU gennemsnittet, da den danske ordning kommer fra et udgangspunkt med et lavere (ex-ante) beredskabsgrundlag. Finansieringsbehovet kan estimeres til ca. 4 mia. kr. i pengeinstitutsektoren, hvis ex-ante formuernes målniveau udgør 0,5 pct. af de dækkede indlån. Heri indgår ikke finansiering af formue for så vidt angår dækning af særlige indlån, der overstiger beløbsgrænsen for den almindelige dækning.

Kommissionen anslår, at udelukkelse af finansielle virksomheder fra kredsen af dækningsberettigede, vil have ubetydelige konsekvenser for ordningens beskyttelseeffekt. Kommissionen anslår ligeledes, at udelukkelse af lokale- og regionale myndigheder fra kredsen af dækningsberettigede, vil have ubetydelige konsekvenser for beskyttelseeffekten.

Høring

Se bilag 1.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Grundnotat er tilsendt Folketingets Europaudvalg den 9. september 2010.

Holdning

Foreløbig dansk holdning

Regeringen støtter generelt en revision af indskydergarantidirektivet mhp. at opnå en tilstrækkelig beskyttelse af indskyderne og samtidig sikre lige konkurrencevilkår. Regeringen kan generelt støtte det foreliggende kompromisforslag.

Det er centralt for regeringen, at det harmoniserede dækningsniveau på EUR 100.000, som ikke har været til diskussion, fortsat opretholdes.

Der lægges afgørende vægt på, at der fortsat kan ydes fuld dækning for pensionsordninger og transaktioner i forbindelse med bolighandler, der overstiger EUR 100.000. Begge forhold er dækket i Kommissionens forslag.

Regeringen lægger afgørende vægt på, at indskydergarantifondens midler kan anvendes til krisehåndtering, og at ordningernes finansiering sammentænkes med og kan understøtte de øvrige krisetiltag, som Kommissionen forventes at offentliggøre i indeværende år – også selvom det kan betyde, at det ikke bliver muligt at harmonisere finansieringen, dvs. indføre ens finansiering af indskydergarantiordninger og af krisehåndtering/afviklingsordninger.

Fra dansk side er det centralt, at den danske ordning for håndtering af nødlidende pengeinstitutter kan rummes inden for direktivet, herunder at den danske ordning kan opretholde sin nettodækning af indskud på indtil EUR 100.000.

Det er desuden vigtigt for Danmark, at indfasningen af ordningen bliver så lang, at institutternes soliditet ikke påvirkes unødigt negativt, samt at reglerne tager hensyn til den samlede påvirkning af sektoren i lyset af øvrige kommende reguleringsmæssige initiativer.

Danmark støtter, såfremt midlerne kun skal kunne anvendes til indskyderdækning, et målniveau for indskydergarantifondenes formuer på de tidligere foreslåede 1 pct. af dækkede indskud eller højere, men kan acceptere et målniveau på mindst 0,5 pct. af dækkede indskud. Såfremt midlerne også skal kunne anvendes til afvik-

ling og krisehåndtering i øvrigt, kan Danmark støtte et højere målniveau på op til 3 pct. af de dækkede indskud. Danmark kan endvidere støtte, at finansieringsmodellen afspejler forskelle i institutternes risici. Endelig arbejder Danmark for en passende balance mellem ex-ante og ex-post finansiering.

Danmark arbejder fortsat for at bevare adgangen til nettodækning i samme omfang, som det nu er tilfældet.

Reglerne for beskyttelse af indskydere ønskes integreret mest muligt med reglerne for beskyttelse af investorer, således at der sikres et effektivt samspil mellem de forskellige ordninger.

Andre landes holdninger

Der er generel opbakning blandt medlemslandene til formandskabets kompromisforslag, på nær i spørgsmål om finansiering og risikobaserede bidrag fra ordningernes medlemmer. En gruppe af lande støtter EU-rammer om opbygningen af en forholdsvis stor indskydergarantifond finansieret efter fælles principper, mens en anden gruppe af lande mener, at finansieringen af fonden må være op til de enkelte lande selv at fastlægge, så der bl.a. kan skabes bedre overensstemmelse med det pågældende lands øvrige kriserelaterede tiltag.

Bilag 1: Høring

Kommissionens oprindelige forslag har været sendt i høring i EU-specialudvalget for den finansielle sektor. På baggrund heraf er modtaget følgende bemærkninger:

Danmarks Nationalbank (DN) påpeger, at der i fastlæggelse af den danske holdning bør tages højde for Kommissionens forslag om overgang fra nettodækning til bruttodækning af indskud. Overgang til bruttodækning kan forøge indskydernes likviditet, idet indskydernes lån ikke fradrages i de midler, indskyderen har på sin konto. Dermed mindskes risikoen for, at midler fjernes fra banken.

DN ser endvidere et potentielt problem i, at der kun opnås godtgørelse for de seneste 6 måneders bidrag, hvis et institut skifter fra en ordning til en anden. Det er DN's vurdering, at forslaget vil kunne udgøre en hindring ift. grænseoverskridende fusioner af europæiske institutter, og forslaget vil endvidere kunne få indflydelse på valget af juridisk struktur, så udenlandske aktiviteter, der drives i datterselskabsform, ikke omdannes til filialer.

Det er også DN's holdning, at Danmark bør arbejde for at kravene til fondens formue alene fastsættes på baggrund af de dækkede indskud og ikke på baggrund af dækningsberettigede indskud, da størrelsen af de berettigede indskud ikke synes at være relevant ift. direktivets formål.

Desuden støtter DN princippet om risikobaserede bidrag til finansiering af indskudsgarantiordninger.

Finansrådet (FR) finder, at den seneste forhøjelse af dækning til EUR 100.000 bidrager til finansiell stabilitet og rimelig beskyttelse af indskydere. FR finder dog imidlertid generelt, at forslaget er meget ambitiøst i sit sigte både med hensyn til finansieringen af garantiordningerne og den tidsmæssige horisont herfor samt i relation til det nuværende harmoniseringsomfang på området.

FR påpeger et behov for, at direktivet tillader fleksibilitet og råderum til at indrette sig efter de nye regler uden unødigt økonomisk belastning af pengeinstitutterne i en internationalt stærkt konkurrencepræget sektor.

FR finder endvidere, at det er væsentligt, at direktivforslaget ses i sammenhæng med de øvrige tiltag i EU med hensyn til at sikre den finansielle stabilitet, herunder sammenhæng med Kommissionens planer om bankafviklingsfonde.

FR peger på betydningen af indstillingen om fortsat fuld dækning af pensionsmidler, inklusive puljemidler. FR ser gerne, at dækningen af disse særlige typer af indskud finder sted på harmoniseret basis for at skabe ensartede konkurrencevilkår medlemslandene imellem.

FR finder, at finansiering af garantiordningen og dermed opbygningen af formuen bør finde sted over mindst 15 år og gerne længere afhængigt af, hvor stort et be-

løb der skal indbetales ex-ante. Finansieringen skal ske på harmoniseret grundlag i EU.

FR peger endvidere på, at overalt i direktivforslaget er bidragspligten sat til procentsatser ift. de "berettigede indskud" (eligible funds) og ikke de "dækkede indskud" (covered deposits). FR nævner, at det fremgår af forslaget, at Kommissionen efterfølgende – når målniveauet er nået – vil ændre dette til de dækkede indskud. FR finder, at direktivforslaget allerede nu bør ændres, således at ex ante bidragene sættes ift. pengeinstitutternes "dækkede indskud", da det er de dækkede indskud, som vil udgøre garantiordningens forpligtelser. Det bemærkes, at det foreliggende kompromisforslag om målniveau vedrører dækkede indskud.

FR lægger vægt på, at udregningen af de risikobaserede bidrag, som de enkelte pengeinstitutter skal bidrage med til garantiordningerne, finder sted på et fuldt harmoniseret grundlag. Dette indebærer ifølge FR, at medlemslandene ikke bør kunne vælge de supplerende indikatorer.

For så vidt angår dækning af pensionsmidler, lægger FR stor vægt på, at pensionsopsparing i pengeinstitutterne fortsat kan dækkes fuldt ud af Garantifonden. Det fremgår af direktivforslagets betragtning 15, at "medlemslandene bør ikke forhindres i at oprette systemer til beskyttelse af pensioner i almindelighed, som bør fungere adskilt fra indskydergaranti-ordninger." FR finder, at det bør afklares, hvad der nærmere ligger i, at ordningerne "bør fungere adskilt fra indskydergarantiordninger". FR kan støtte forslaget, hvis der alene i sætningen ligger den konsekvens, at garantiordningen for så vidt angår tilbagebetaling af disse konti ikke nyder godt af den gensidige låneordning, der er etableret mellem EU's indskudsgarantiordninger.

For så vidt angår garantiordningernes gensidige lånemulighed er det FR's opfattelse, at en sådan gensidig lånemulighed helst skal udgå. Det er FR's holdning, at funktionen som "lenders of last resort" bør udøves af landenes centralbanker og finansministerier.

For så vidt angår garantiordningernes placering af midler, finder FR, at begrænsningen på at placere maksimalt 5 pct. af de disponible midler i ét selskab/koncern er sat alt for lavt set i henhold til det danske finansielle marked, og procentsatsen bør sættes væsentligt op – ikke mindst over for koncerner. FR fremhæver, at det bør være muligt for ordningerne generelt at investere deres midler i danske real-kreditobligationer og særligt dækkede obligationer.

Realkreditrådet (RR) finder, for så vidt angår hvilke lån, der er omfattet af dækning, at det er vigtigt, at der fortsat er adgang til fuld dækning for indskud af provenu af realkreditlån i forbindelse med belåning af fast-ejendom og ved nybyggeri. Hvis det ikke er muligt at opretholde den fulde dækning på de anførte områder, lægger RR vægt på, at der fra dansk side arbejdes for en adgang hertil i direktivet. Dette gælder også den nuværende tidsramme på to år for dækningen for lån ved nybyggeri.

RR finder det væsentligt, at man fra dansk side arbejder for, at man fortsat kan have separate garantiordninger for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber.

Forsikring & Pension (F&P) har betænkelighed ved at opgive systemet med, at der ved udbetaling fra garantifonden kan ske modregning i skyldige beløb til den finansielle virksomhed. F&P nævner, at det ikke kan udelukkes, at der kan være situationer, hvor modregningsadgangen fører til helt uacceptable situationer for de berørte, men gennemgående er princippet om modregning sundt.

F&P har også betænkeligheder over planerne om at indføre lånefaciliteter på tværs af landegrænserne og må tage stærkt afstand fra et system, hvor der også kan lånes på tværs af finansielle sektorer. F&P nævner, at baggrunden for deres modstand er især, at forsikringsprodukter og forsikringsgarantier – ikke mindst på livsforsikringsområdet – er meget forskellige i medlemslandene, og at en låneordning derfor kan få meget forskellig virkning i medlemslandene.

F&P har endeligt betænkeligheder ved forslaget om, at garantiordningerne skal kunne gå ind med "førfinansiering" og dermed bidrage til krisehåndtering. F&P finder, at man er bedre tjent med, at tilsynsmyndighederne håndterer disse spørgsmål, som i sidste ende er et nationalt anliggende.

Dansk Aktionærforening (DA) påpeger, at ophævelsen af adgang til modregning er en væsentlig forbedring af indskydergarantiordningen. DA finder, at den nuværende adgang til at foretage modregning er uheldig, fordi den medfører, at forbrugers likviditetsberedskab pludselig kan blive reduceret.

DA anbefaler, at Danmark arbejder for, at forbrugernes adgang til indskydergarantiordningerne bliver så ukompliceret som mulig, herunder at princippet om, at værtslandets garantiordning bliver forbrugernes kontaktpunkt i forbindelse med indskud i en filial af et udenlandsk pengeinstitut, anvendes i videst mulig omfang.

Dansk Erhverv (DE) støtter en højere indskudsgaranti end de aktuelle 100.000 EUR. Det kunne eksempelvis være 250.000 EUR. DE anfører, at dækning af regionale myndigheder bortfalder efter forslaget og at dette kan medvirke til en yderligere konsolidering af de store banker, hvis kommuner ikke tør benytte de lokale banker som hovedbankforbindelse. Organisationen påpeger, at dette vil få negativ indflydelse på konkurrencen og på ønsket om at stimulere udkantsområder.

For så vidt angår modregningsadgang, finder DE det meget kritisk, at indlån ikke skal modregnes udlån inden udbetaling, og organisationen nævner at det, hvis en bank går konkurs, eksempelvis vil ramme en væsentlig del af detailhandlen og oplevelsesøkonomien. Sådanne virksomheder kan have flere dages omsætning stående i en bank, der går konkurs. Det er vigtigt for DE, at der lægges vægt på, at nettodækningen videreføres.

DE nævner, at forbedret forbrugerinformation ikke kun skal omfatte forbrugere, men bør omfatte alle kundeforhold, herunder små og mellemstore virksomheder.

Håndværksrådet (HR) forholder sig til rådets medlemmer, der er små og mellemstore kunder, og nævner i relation hertil, at den nye grænse på 100.000 EUR ikke er tilstrækkelig høj. HR ser gerne, at man fra dansk side er mere ambitiøse mht. grænseværdien uden at omkostninger forbundet med en højere grænseværdi i sidste ende skal væltes over på kunderne.